

Monitoring Legislacji Międzynarodowej

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 19 stycznia 2024 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Wartości graniczne emisji zanieczyszczeń oraz zasady homologacji typu maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach – Rozporządzenie (UE) 2016/1628 w sprawie wymogów dotyczących wartości granicznych emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz homologacji typu w odniesieniu do silników spalinowych wewnętrznego spalania przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach

Rozporządzenie ma zastosowanie od 1 stycznia 2017 r. Określono w nim wartości graniczne emisji zanieczyszczeń w odniesieniu do różnych zakresów mocy i zastosowania maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach w celu stopniowego ograniczania emisji oraz wycofania sprzętu z silnikami emitującymi najwięcej zanieczyszczeń.

Maszyny mobilne nieporuszające się po drogach obejmują szeroki zakres maszyn zazwyczaj użytkowanych poza drogami, takich jak:

- mały sprzęt ogrodniczy i ręczny (kosiarki, piły łańcuchowe itp.);
- maszyny budowlane (koparki, ładowarki, spycharki itp.);
- maszyny rolnicze (żniwiarki, kultywatory itp.);
- maszyny górnicze;
- wagony silnikowe, lokomotywy oraz statki żeglugi śródlądowej.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do silników o określonym przeznaczeniu, w tym do:

- maszyn stacjonarnych;
- statków morskich wymagających ważnego morskiego świadectwa żeglugi lub świadectwa bezpieczeństwa;
- pojazdów rekreacyjnych, z wyjątkiem skuterów śnieżnych, pojazdów terenowych i pojazdów typu side-by-side;
- pojazdów i maszyn wyłącznie wykorzystywanych lub przeznaczonych do wyłącznego wykorzystywania w zawodach sportowych.

Homologacja typu

- W rozporządzeniu określono procedury, których muszą przestrzegać producenci silników, aby otrzymać dla nich homologację typu. Homologacja typu to procedura, w której wyniku organ udzielający homologacji zaświadcza, że dany typ pojazdu, układu, części lub oddzielnego zespołu technicznego jest zgodny z określonymi wymogami prawnymi..
- Homologacja typu to wymóg, który muszą spełnić producenci, aby móc wprowadzać swoje silniki na rynek Unii Europejskiej (UE).
- Producenci składają odrębny wniosek o udzielenie homologacji typu UE w odniesieniu do każdego typu silnika lub rodziny silników do organu udzielającego homologacji w państwie członkowskim. Rodzina silników to grupa typów silników wydzielona przez producenta, które ze względu na swoją konstrukcję mają podobną charakterystykę emisji spalin i które spełniają stosowne wartości graniczne emisji

- Homologacja typu wydawana jest na czas nieokreślony.
- UE może uznać przepisy międzynarodowe lub przepisy państw trzecich za równoważne z warunkami i procedurami udzielania homologacji typu UE.
- Organy krajowe są zobowiązane do skutecznej współpracy ze sobą i z Komisją Europejską oraz do wymiany danych i informacji związanych z homologacjami typu UE za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI).

Emisja spalin

- Projektowanie, konstruowanie i składanie typów silników i rodzin silników musi spełniać wymogi określone w rozporządzeniu.
- Od dat wprowadzenia na rynek silników określonych w niniejszym rozporządzeniu typy silników i rodziny silników nie mogą przekraczać wartości granicznych emisji spalin.

Odroczenie niektórych przepisów przejściowych określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/1628

- Zakłócenia wywołane pandemią COVID-19 doprowadziły do opóźnień w łańcuchu dostaw krytycznych części i komponentów, w związku z czym producenci dysponują zapasami silników i niegotowych produktów. Oznacza to, że wielu producentów silników i maszyn nie będzie w stanie dotrzymać określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/1628 terminów bez poniesienia poważnych i trwałych szkód ekonomicznych.
- Rozporządzenie (UE) 2020/1040 zmienia rozporządzenie (UE) 2016/1628 i umożliwia przedłużenie o 12 miesięcy terminów mających zastosowanie do produkcji oraz wprowadzania na rynek maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach i ciągników, w których zamontowane są silniki przejściowe, które są zgodne z wcześniejszymi normami. Przedłużenie to nie ma zastosowania do silników, których dotyczą daty określone w art. 58 ust. 5 akapity drugi, trzeci i czwarty rozporządzenia (UE) 2016/1628.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A02016R1628-20220717>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne, projekty, stanowiska:**

1. Zrównoważony transport – przegląd dyrektywy w sprawie transportu kombinowanego

Ostatnia faza konsultacji publicznych przepisów prawa gospodarczego w UE (transport): na podstawie analizy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) oraz Dyrektywy Rady 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi – wniosek w sprawie zmiany dyrektywy Rady 92/106/EWG w odniesieniu do ram wsparcia na rzecz transportu intermodalnego towarów oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1056 w odniesieniu do obliczania oszczędności kosztów zewnętrznych i generowania danych zagregowanych – III Etap legislacyjny – Przyjęcie przez Komisję. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 5 lutego 2024 r.

Europejskie prawo o klimacie stanowi, że Unia Europejska musi ograniczyć emisję gazów cieplarnianych w całej gospodarce o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r. oraz osiągnąć neutralność klimatyczną do 2050 r. W komunikacie dotyczącym Europejskiego Zielonego Ładu wskazano na potrzebę redukcji emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu o 90 % do 2050 r. w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej. W planie działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń propaguje się przejście na czystszy

transport w celu zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza i zanieczyszczenia hałasem. Ponadto, aby zmniejszyć zależność od paliw kopalnych, UE musi również poprawić swoją efektywność energetyczną, jak podkreślono w pakiecie REPowerEU, w którym wymieniono rewizję dyrektywy w sprawie transportu kombinowanego („dyrektywa CTD”) jako jedno z istotnych narzędzi w tym zakresie.

Transformacja w kierunku niskoemisyjnego i energooszczędnego transportu towarowego wymaga kompleksowego podejścia. W komunikacie w sprawie strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności Komisja podkreśla, że należy wykorzystać wszystkie narzędzia polityczne, aby uczynić wszystkie rodzaje transportu bardziej zrównoważonymi, zadbać o szeroką dostępność zrównoważonych rozwiązań alternatywnych w systemie transportu multimodalnego oraz wdrożyć odpowiednie zachęty wspierające transformację. Wzywa się do podjęcia zdecydowanych działań służących wykorzystaniu zrównoważonych rodzajów transportu, w szczególności dzięki znacznemu zwiększeniu roli kolei, śródlądowych dróg wodnych i żeglugi morskiej bliskiego zasięgu w transporcie towarów. Zgodnie z celami pośrednimi określonymi w strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności ruch, jeżeli chodzi o kolejowe przewozy towarowe, powinien zwiększyć się dwukrotnie, a ruch na śródlądowych drogach wodnych i szlakach żeglugi morskiej bliskiego zasięgu zwiększy się o 50 % do 2050. Podobnie w ramach Europejskiego Zielonego Ładu wezwano również do znacznego zwiększenia roli kolei i śródlądowych dróg wodnych w śródlądowym transporcie towarów, którego 75 % stanowi dziś transport drogowy.

Dyrektywa w sprawie transportu kombinowanego służy wspieraniu przechodzenia z transportu drogowego towarów na mniej emisyjne rodzaje transportu, takie jak żegluga śródlądowa, transport morski i kolej. W świetle apeli o zwiększenie poziomu ambicji w związku z realizacją Europejskiego Zielonego Ładu, a także potrzeby wdrożenia zasad „zanieczyszczający płaci” i „użytkownik płaci”, w ramach przedmiotowej inicjatywy dokonany zostanie przegląd następujących kwestii:

- jakie operacje transportowe powinny być wspierane;
- jakie środki wsparcia byłyby najbardziej skuteczne w tym zakresie.

Wniosek stanowi uzupełnienie innych strategii transportowych, które a) mają na celu zwiększenie efektywności środowiskowej poszczególnych rodzajów transportu, b) przyczyniają się do internalizacji kosztów zewnętrznych w drodze stosowania zasad „zanieczyszczający płaci” i „użytkownik płaci” oraz c) zapewniają przejrzystość w zakresie dostępnych usług i przepisów mających zastosowanie do sektora lub jego części.

Link: <https://pracodawcy.pl/zrownowazony-transport-przeklad-dyrektywy-w-sprawie-transportu-kombinowanego/>

2. Sprawozdanie w sprawie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych

Konsultacje publiczne przepisów prawa ochrony danych osobowych (RODO) w UE – na podstawie analizy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz Komunikatu KE dotyczącego ochrony danych jako filaru wzmocnienia pozycji obywateli oraz podejścia UE do transformacji cyfrowej – dwa lata stosowania ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (COM(2020) 264 final) – I Etap legislacyjny – Zaproszenie do zgłaszania uwag. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 8 lutego 2024 r.

Ogólne rozporządzenie o ochronie danych jest głównym aktem prawnym UE gwarantującym podstawowe prawo do ochrony danych. Określa ono prawa osób fizycznych i nakłada obowiązki na organizacje i przedsiębiorstwa przetwarzające dane osobowe osób w UE.

Ogólne rozporządzenie o ochronie danych („RODO”) weszło w życie 25 maja 2018 r., uchylając i zastępując dyrektywę 95/46/WE. RODO ma zapewniać solidniejsze i spójniejsze ramy ochrony danych w UE, wspierane zdecydowanym egzekwowaniem przepisów. Rozporządzenie to ma dwa kluczowe cele: (i) ochronę podstawowych praw i wolności obywateli, w szczególności prawa do ochrony ich danych osobowych oraz (ii) umożliwienie swobodnego przepływu danych osobowych i rozwoju gospodarki cyfrowej na całym rynku wewnętrznym.

Zgodnie z art. 97 RODO Komisja co cztery lata – począwszy od 25 maja 2020 r. – przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z oceny i przeglądu przedmiotowego rozporządzenia. Pierwsze sprawozdanie Komisji przyjęto 24 czerwca 2020 r. („sprawozdanie z 2020 r.”). Następne sprawozdanie ma zostać przedłożone do połowy 2024 r.

Art. 97 RODO stanowi, że sprawozdanie powinno obejmować w szczególności przekazywanie danych osobowych do państw trzecich (rozdział V RODO) oraz współpracę i mechanizm spójności między krajowymi organami ochrony danych (rozdział VII RODO). Aspekty funkcjonowania rozdziału VII omówiono w przyjętym 4 lipca 2023 r. wniosku Komisji dotyczącym rozporządzenia w sprawie przepisów proceduralnych RODO. We wniosku tym uwzględniono kwestie dotyczące mechanizmu współpracy i spójności.

W ramach tej inicjatywy przedstawione zostaną informacje, jak te przepisy są stosowane 6 lat po ich wejściu w życie. Wykorzystane do tego zostanie sprawozdanie opublikowane w 2020 r.

Link: <https://pracodawcy.pl/sprawozdanie-w-sprawie-ogolnego-rozporzadzenia-o-ochronie-danych/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. [Komunikat KE: Europejska strategia bezpieczeństwa energetycznego \(Stabilne i obfite dostawy energii do Europy\)](#)

[European Energy Security Strategy COM\(2014\) 330 final](#)

Dobrobyt i bezpieczeństwo Unii Europejskiej zależą od stabilnych i obfitych dostaw energii. Dowodem sukcesu państw członkowskich i UE w tym względzie jest fakt, że obywatele w większości państw członkowskich nie doświadczyli trwałych zakłóceń w zaopatrzeniu w energię od czasu kryzysu naftowego z lat 70. XX w. Dla większości obywateli energia jest dostępna bez przerwy, wszechobecna i dyskretna. Sytuacja ta ma poważny wpływ na czynniki, które stanowią o krajowych decyzjach w sprawie polityki energetycznej, przy czym bezpieczeństwa dostaw nie traktuje się na równi z innymi kwestiami.

Strategia opiera się na atutach i doświadczeniach zdobytych w ramach stosowania obecnej polityki oraz dzięki skuteczności reakcji Unii na poprzednie kryzysy energetyczne: Europa poczyniła ogromny postęp w procesie tworzenia wewnętrznego rynku energii o ulepszonej sieci połączeń; jest ona w światowej czołówce pod względem zmniejszania energochłonności i ma bardziej zrównoważony koszyk energetyczny niż jej główni partnerzy.

Nazbyt często jednak kwestie bezpieczeństwa energetycznego są podejmowane wyłącznie na poziomie krajowym i nie uwzględnia się w pełni współzależności państw członkowskich. Kluczem do poprawy bezpieczeństwa energetycznego jest, po pierwsze – bardziej zbiorowe podejście oparte na dobrze funkcjonującym rynku wewnętrznym i lepszej współpracy na szczeblu regionalnym i europejskim, szczególnie w przypadku koordynacji rozwoju sieci i otwarcia rynków, a po drugie – bardziej spójne działania zewnętrzne. Obejmuje to zagwarantowanie za pomocą instrumentów rozszerzenia, aby te zasady były stosowane przez kraje kandydujące i potencjalne kraje kandydujące.

Obywatele europejscy, a także gospodarki są zależne od bezpiecznych dostaw energii. Na [stronie internetowej Energy Security](#) można znaleźć więcej informacji na temat sposobu, w jaki

Europejska strategia bezpieczeństwa energetycznego ma zapewnić stabilne i obfite dostawy energii do Europy.

Strategia skupia się na zapewnieniu dostaw energii do Unii Europejskiej (UE) z uwagi na sytuację geopolityczną charakteryzującą się uzależnieniem od importu energii.

W strategii określono obszary, w których należy podjąć decyzje lub wdrożyć konkretne działania w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej w celu reagowania na problemy związane z bezpieczeństwem energetycznym. Jej podstawą jest osiem kluczowych filarów, które razem sprzyjają ściślejszej współpracy korzystnej dla wszystkich państw członkowskich przy jednoczesnym poszanowaniu krajowych wyborów dotyczących energii, i opierają się na zasadzie solidarności:

Należy podjąć osiem kluczowych działań:

1. Natychmiastowe działania mające na celu przewyciężenie poważnych zakłóceń w okresie zimowym 2014/2015 : jest to szczególnie istotne dla krajów, które są zależne od jednego dostawcy gazu i wiąże się ze zwiększaniem pojemności magazynowej, opracowaniem planów bezpieczeństwa dostaw i lepszym wykorzystaniem potencjału skroplonego gazu ziemnego.
2. Wzmocnienie mechanizmów solidarności/mechanizmów reagowania : w tym koordynacji ocen ryzyka i planowania awaryjnego oraz ochrona strategicznej/krytycznej infrastruktury, takiej jak rurociągi, a także przegląd rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu.
3. Zmniejszanie zapotrzebowania na energię : akty prawne, takie jak dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej oraz dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, muszą być rygorystycznie egzekwowane, a inne muszą zostać poddane przeglądowi. Należy podjąć działania w celu zidentyfikowania dalszego potencjału zwiększenia oszczędności energii oraz przeszkód dla rozwoju efektywności energetycznej. W celu przyciągnięcia dalszych inwestycji sektora prywatnego europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne przeznaczą 27 mld EUR na inwestowanie w gospodarkę niskoemisyjną, w tym w efektywność energetyczną.
4. Zapewnienie dobrze funkcjonującego i w pełni zintegrowanego rynku wewnętrznego połączeń wzajemnych , m.in. poprzez likwidowanie luk unijnej infrastruktury energetycznej i zwiększenie docelowego poziomu zdolności połączeń wzajemnych z 10% w 2020 r. do 15% do 2030 r.
5. Zwiększenie rodzimej produkcji energii w UE , w tym zwiększenie wykorzystywania odnawialnych źródeł energii, zrównoważona produkcja energii ze źródeł odnawialnych, pełne wdrożenie dyrektywy w sprawie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla.
6. Rozwój technologii energetycznych : w celu dalszego zmniejszania zapotrzebowania na energię, zapewnienia dywersyfikacji i konsolidacji wariantów dostaw oraz optymalizacji infrastruktury sieci energetycznej.
7. Zróżnicowanie dostaw zewnętrznych oraz powiązanej z nimi infrastruktury : w przypadku gazu dostęp do zróżnicowanych źródeł jest niezwykle istotny, podobnie jak utrzymanie importu tego surowca od wiarygodnych dostawców. Należy też zwrócić uwagę na inwestycje w nowe elektrownie jądrowe, aby zagwarantować zróżnicowanie portfela dostawców paliwa jądrowego i ograniczenie uzależnienia od Rosji.
8. Poprawa koordynacji krajowych polityk energetycznych oraz komunikacji w sprawach zewnętrznych: Mimo, że decyzje dotyczące koszyka energetycznego leżą w gestii państw członkowskich, kwestie stopniowej integracji infrastruktury energetycznej i rynków, wspólnej zależności od zewnętrznych dostawców, potrzeby zapewnienia solidarności w czasach kryzysu oznaczają, że kluczowe decyzje polityczne dotyczące energii powinny być skoordynowane, a UE powinna stworzyć wspólne przesłanie dotyczące zewnętrznych aspektów polityki energetycznej.

W chwili obecnej UE jest jedynym dużym podmiotem gospodarczym produkującym 50 % swojej energii elektrycznej bez emisji gazów cieplarnianych. Sytuację tę należy utrzymać. W perspektywie długoterminowej bezpieczeństwu energetycznemu Unii sprzyja nierozzerwalnie z nim związana konieczność przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną, co pozwala zmniejszać zużycie importowanych paliw kopalnych. Niniejsza europejska strategia bezpieczeństwa energetycznego stanowi zatem nieodłączną część ram klimatyczno-energetycznych na rok 2030, a także jest w pełni spójna z unijnymi celami w zakresie konkurencyjności i polityki przemysłowej. Dlatego też ważne jest, by decyzje w sprawie tych ram były podejmowane szybko, jak zaleca Rada Europejska, oraz aby państwa członkowskie wspólnie przystąpiły do przygotowania i wdrożenia długoterminowych planów na rzecz konkurencyjnego, zrównoważonego i bezpiecznego sektora energetycznego. Aby zmierzyć się z problemem bezpieczeństwa energetycznego w szybko zmieniającym się środowisku, konieczna jest elastyczność oraz zdolność do adaptacji i zmian. W związku z tym możliwe jest, że niniejsza strategia będzie musiała ewoluować stosownie do zmieniających się okoliczności.

W związku z bieżącymi wydarzeniami na Ukrainie i możliwością wystąpienia zakłóceń w dostawach energii, krótkoterminowe działania muszą dotyczyć tych krajów, które są zależne od jednego dostawcy gazu.

Jeśli chodzi o najbliższy sezon zimowy, Komisja będzie współpracować z państwami członkowskimi, organami regulacyjnymi, operatorami systemów przesyłowych i innymi operatorami w celu zwiększenia gotowości Unii na ewentualne zakłócenia. Szczególny nacisk będzie położony na obszary szczególnie narażone, na zwiększanie pojemności magazynowej (np. pełne wykorzystanie łotewskiej pojemności magazynowej w regionie Morza Bałtyckiego), na tworzenie rewersów (wykorzystanie udanego przykładu protokołu ustaleń Słowacji/Ukrainy), na opracowanie planów bezpieczeństwa dostaw na szczeblu regionalnym oraz na lepsze wykorzystanie potencjału skroplonego gazu ziemnego (LNG).

Państwa członkowskie są zobowiązane do zgromadzenia i utrzymywania minimalnych rezerw ropy naftowej i produktów ropopochodnych, co pozwoli ograniczyć ryzyko zakłóceń w dostawach. Obecne zapasy odpowiadają zapotrzebowaniu na około 120 dni, co znacznie przewyższa minimalne wymagane zaopatrzenie na 90 dni. Ponadto obowiązek utrzymywania zapasów przez UE jest zgodny i powiązany z obowiązkiem zgromadzenia zapasu ropy naftowej w ramach Międzynarodowej Agencji Energetycznej (MAE). Stosowność i skuteczność tych instrumentów została udowodniona. Gwarancja, że fizyczny niedobór energii prawdopodobnie nie wystąpi jest podstawowym elementem pozwalającym powstrzymać wahania cen w przypadku kryzysu. UE powinna zatem propagować dalszą współpracę międzynarodową i przejrzystość, jeśli chodzi o zapasy ropy i rynki ropy, zwłaszcza jeśli chodzi o nowych dużych konsumentów, takich jak Chiny czy Indie

UE jest także lepiej przygotowana na zakłócenia w dostawach gazu. Istnieją europejskie przepisy mające na celu zabezpieczenie dostaw dla odbiorców chronionych (np. klientów, którzy wykorzystują gaz w celach grzewczych) w skrajnych warunkach, w tym w przypadku zakłócenia pracy infrastruktury w normalnych warunkach zimowych; państwa członkowskie muszą sporządzać plany gotowości na wypadek zagrożeń i plany działania w sytuacjach wyjątkowych. Grupa Koordynacyjna ds. Gazu, obejmująca państwa członkowskie, organy regulacyjne i wszystkie zainteresowane strony, okazała się skuteczną ogólnounijną platformą służącą do wymiany informacji między ekspertami i koordynowania działań. Przepisy te stanowią europejskie ramy, które pozwalają zbudować zaufanie i zapewniają solidarność, gwarantując bowiem, że państwa członkowskie wypełniają swoje krajowe zobowiązania i wspólnie działają na rzecz poprawy bezpieczeństwa dostaw.

Link: <https://pracodawcy.pl/komunikat-ke-europejska-strategia-bezpieczenstwa-energetycznego-stabilne-i-obfite-dostawy-energii-do-europy/>

2. [Webinar: Parki przemysłowe w Ukrainie: zasady funkcjonowania i szanse dla polskich firm](#)

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców zaprasza na webinar: „Parki przemysłowe w Ukrainie: zasady funkcjonowania i szanse dla polskich firm”, który odbędzie się 24 stycznia 2024 r. w godz. 14:00-16:00 (czas polski), 15:00-17:00 (czas ukraiński) na platformie ZOOM.

Podczas webinaru omówione zostaną następujące kwestie dotyczące industrialnych parków w Ukrainie:

- Definicja “parku przemysłowego” zgodnie z ustawodawstwem Ukrainy i struktura zarządzania.
- Procedura rejestracji parku przemysłowego.
- Ograniczenia dotyczące działalności gospodarczej w obrębie parków przemysłowych.
- Rodzaje działalności gospodarczej możliwe do prowadzenia przez uczestników parków przemysłowych.
- Ulgi podatkowe dla uczestników parków przemysłowych.
- Przykłady udanych realizacji parków przemysłowych w Ukrainie.

Prelegenci:

- Anzhelika Livitska – Partnerka w Kancelarii Arzinger, współkierująca praktyką nieruchomości i budownictwa, energetyki oraz zasobów naturalnych, kierująca praktyką zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska w Kancelarii Arzinger.
- Svitlana Khadzhynova – Młodsza prawniczka w praktyce energetyki i zasobów naturalnych w Kancelarii Arzinger.

Udział w webinarze jest bezpłatny.

Wydarzenie realizowane we współpracy Związku Pracodawców i Przedsiębiorców z Fundacją Totalizatora Sportowego.

Link: <https://pracodawcy.pl/webinar-parki-przemyslowe-w-ukrainie-zasady-funkcjonowania-i-szansy-dla-polskich-firm/>

3. Własność przemysłowa majątkiem przedsiębiorstwa

Związek Pracodawców Polska Miedź oraz partner merytoryczny JWP Rzecznicy Patentowi zapraszają na szkolenie online: „Własność przemysłowa majątkiem przedsiębiorstwa” w ramach Akademii Rozwoju Przemysłu 4.0; 7 lutego 2024 roku, g. 9:00 – 11:00; szkolenie online na platformie Clickmeeting. Udział w szkoleniu jest bezpłatny.

Przemysł 4.0., innowacje, wynalazki, licencje, znaki towarowe, prawa autorskie, wzory przemysłowe i użytkowe, ochrona patentowa ... Własność przemysłowa stanowi kluczowy składnik majątku przedsiębiorstwa, wpływając na jego wartość strategiczną. Posiadanie unikalnych patentów, znaków towarowych czy tajemnic handlowych może przynieść firmie przewagę konkurencyjną na rynku.

Własność przemysłowa chroni innowacyjne rozwiązania, pomysły i technologie, umożliwiając przedsiębiorstwu utrzymanie pozycji lidera w dziedzinie swojej działalności. Patenty i prawa autorskie stanowią motywację do inwestycji w badania i rozwój.

Własność przemysłowa może znacząco wpływać na wartość firmy w kontekście ewentualnych transakcji finansowych, takich jak fuzje, przejęcia czy inwestycje. Solidna baza patentowa może przyciągać inwestorów i podnosić wycenę przedsiębiorstwa.

Zakres szkolenia:

- Rodzaje i czas trwania praw własności przemysłowej.
- Prawa własności przemysłowej jako składnik majątku przedsiębiorstwa.

- Koszty związane z powstawaniem praw własności przemysłowej, czyli ile kosztują prawa wyłączne?
- Prawa własności przemysłowej jako składnik majątku przedsiębiorstwa. Obrót prawami:
 - Sprzedaż praw;
 - Przedmiot egzekucji;
 - Przedmiot zastawu;
 - Przedmiot aportu.
- Roszczenia finansowe w przypadku naruszeń praw własności przemysłowej.
- Jak korzystać z praw własności przemysłowej, aby odnosić sukcesy w grze rynkowej?
- Przykłady wykorzystania praw wyłącznych jako narzędzia działań firmy na rynku konkurencyjnym.
- Podsumowanie i dyskusja.

Link: <https://pracodawcy.pl/wlasnosc-przemyslowa-majatkem-przedsiębiorstwa/>

4. Webinar: Zamówienia Publiczne w Ukrainie dla polskich przedsiębiorców

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców zaprasza na webinar: “Zamówienia Publiczne w Ukrainie dla polskich przedsiębiorców”, który odbędzie się 25 stycznia 2024 r. w godz. 14:00-16:00 (czas polski), 15:00-17:00 (czas ukraiński) na platformie ZOOM.

Webinar prowadzony przez Urząd Zamówień Publicznych, będzie poświęcony tematyce zamówień publicznych w Ukrainie. W trakcie tego webinaru omówione zostaną kluczowe aspekty procesu zamówień publicznych na terenie Ukrainy oraz wskazane praktyczne wskazówki dla przedsiębiorców, którzy chcą uczestniczyć w tym rynku.

Tematyka webinarium:

- Podstawowe zasady zamówień publicznych w Ukrainie;
- Proces udzielania zamówień publicznych;
- Szanse i wyzwania dla przedsiębiorców;
- Praktyczne wskazówki dla skutecznego uczestnictwa w przetargach dla polskich firm.

Prelegent: Mateusz Posieczek – Starszy Specjalista Departamentu Unii Europejskiej i Współpracy Międzynarodowej – Urząd Zamówień Publicznych.

Udział w webinarze jest bezpłatny.

Wydarzenie realizowane we współpracy Związku Pracodawców i Przedsiębiorców z Fundacją Totalizatora Sportowego.

Link: <https://pracodawcy.pl/webinar-zamowienia-publiczne-w-ukrainie-dla-polskich-przedsiębiorcow/>

Źródło: EUR-Lex, Komisja Europejska, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, Business for Ukraine Center, JWP Rzecznicy Patentowi